

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓/๒๕๕๒

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๖๒ คน อันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา ซึ่งเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วนั้น ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๒ (๑) ของรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และส่งให้วุฒิสภาพิจารณา วุฒิสภาพได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๕ (๓) และส่งคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุม และลงมติเห็นชอบ ด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาพตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๕ (๓)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๖๒ คนดังกล่าวเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ได้เกิดจากการริเริ่มเสนอโดยอิสระของรัฐบาล นายชวน หลีกภัย แต่เป็นการเสนอตามเงื่อนไขที่รัฐบาลเจรจา กับต่างประเทศ ดังปรากฏตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๔/๑๖๕๓๑ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๑ ที่นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี มีถึงประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามหนังสือแจ้งความจำนง ฉบับที่ ๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และ ฉบับที่ ๕ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่รัฐบาลไทย โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย นำไปขอความเห็นชอบจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งได้ระบุว่า ให้รัฐบาลไทยตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายล้มละลาย ทั้งระบุด้วยว่า ให้แก้ไขเพิ่มเติม ในประเด็นใดบ้าง และต้องผ่านรัฐสภาพายในวันที่เท่าไร หากไม่ปฏิบัติจะมีผลต่อการอนุมัติความช่วยเหลือและเงื่อนไขต่างๆ ตามหนังสือแจ้งความจำนงฉบับต่อๆ ไป การดำเนินการตรา.r่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงนิใช้เป็นไปโดยสมควรตามปกติของการบริหารราชการแผ่นดิน และเมื่อคณะรัฐมนตรีได้นำเอาข้อตกลงที่ทำกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศโดยเฉพาะข้อตกลง

ตามหนังสือแสดงเจตจำนง ฉบับที่ ๔ และฉบับที่ ๕ มาก่อนความเห็นชอบจากรัฐสภา ก่อนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ เช่นนี้ การตราร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงเป็นไปโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าวตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือไม่

ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาตามกระบวนการตราพระราชบัญญัติที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัตไว้แล้ว ก่อนที่จะตรา ตามรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๗๒ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้ว ลงมติเห็นชอบและเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อ วุฒิสภาตามมาตรา ๑๗๔ วุฒิสภาพิจารณาแล้ว ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมบางประการ และส่งคืน สภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๗๕ (๓) สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับการแก้ไข เพิ่มเติมของวุฒิสภา ซึ่งมาตรา ๑๗๕ (๓) บัญญัติให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๓ คือให้ นายกรัฐมนตรีนำเข้าทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหาภัตตริย์ทรงลงพระปรมาภิไชย เห็นได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว

ส่วนที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๒ คน ผู้ยื่นคำร้องผ่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย โดยมีความเห็นว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ มิได้เกิดจากการริเริ่มเสนอโดยอิสระของรัฐบาล แต่เป็นการเสนอตามเงื่อนไขที่รัฐบาลเจรจากับต่างประเทศนั้น เห็นว่า แนวความคิด หรือเหตุผลในการที่จะออกพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีนั้นไม่ใช่กระบวนการตราพระราชบัญญัติ เมื่อการตราพระราชบัญญัติถูกต้องครบสมบูรณ์ตามกระบวนการตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้วเช่นนี้ พระราชบัญญัตินี้ก็เป็นอันใช้ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงที่มา แนวความคิดหรือเหตุผลในการออกพระราชบัญญัติอีก

ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัยมา จึงให้ยกคำร้อง

นายสุวิทย์ ธีรพงษ์

ดุลการศึกษาและวัฒนธรรม